



**8. szám.**  
Február 20. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.  
**Előfizetési ár** : Egész évre jan.—decz. **8 frt**, 6 óra **4 frt**, 3 óra **2 frt**.  
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal** : Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nompaille sor 10 kr.  
**Hirdetések felvételnek** : egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi hivatal **Budapestben**, MARIA VALERIA-UTCZA THONETUDVAR

**XXVII. kötet.**

## EGÉSZ AZ ÉSZAKI POLUSIG!

vagy :

### MI LETT TOVÁBB A TEGETTHOFFAL?

Regény.

## EGY A HAJÓN HÁTRAMARADT MATRÓZ FELJEGYZÉSEI UTÁN.

**JULES VERNE**

oktatásai szerint

írta **KAKAS MÁRTON**.

### A labirinth és lakói.

**E**GY NAGY csalódás várt reám.

A nagyszerű hegyrombolás ugyan széttörte az utamat álló csillámpala— tömeget; de a törés nem úgy ütött ki benne, mint más tömör sziklában, hogy egy hosszú és folytonos repedést szakított volna benne: — a helyéből kitolt palatömeg össze vissza kuszáltlapjai egy szerteszt ágazó labirinthot képeztek előttem. Jobbra és balra, alá és fölfelé tátongtak előttem a nyílások, a mint az első delta — alaku üregnek végét értem s nekem nem volt más utmutatóm a tömkelegben, mint a mindig szemközt fújó szél. Erről találhattam ki, hogy melyik kürtölyük lesz az, a mely a közelebbi nagy üreghez vezet. Most már nem folyosókrul, csak kürtölyükakrul volt szó, mikben nekem is négykézláb kellett másznom, mint Bábinak.

A medve ment elől. Barlanglakó volt. Hozzászokott, hogy ő a sötétben is lásson. Egyszer, a mint egy ilyen folyosó mentében haladunk egymás nyomában a la quadrupede, Bábí elordítja magát rémületesen s hátal visszafelé keresztül iramodik rajtam. Én, a ki térden és tenyeren állva sokkal alacsonyabb voltam, keresztül csusztam a megfutamodó alatt s aztán szemközt találkoztam azzal a rémalakkal, a mi a medvét megkergette.

De engem nem ijesztett meg ez a rémkép, melyet lámpám megvilágított. Csak csontváza volt az egy gyönyörű szörnyetegnek; melyet már ismertem.

»Jer vissza Bábí, biztatám medvémet; nem bánt ez már téged. Híres nevezetes földalatti lakó csoda volt ez. Második a világon. Az első, mint egyetlen a párizsi Jardin des plantes-ben őrzik. Ez a hírhedett *Mosae saurus*, melyet a tudós Hoffmann fedezett fel a mas-

trichti kőbányában s kiemeltetett nagy költséggel s elnevezte azt a maga nevével Mosaesaurus Hoffmanninak. A mestrichti apátur aztán pert indított a Mosaesaurusért, hogy az, mint özönviz előtti csoda, az egyházat illeti. A hosszú pörnek az lett a vége, hogy elvették a tudóstul a Mosaesaurust s odaitélték a papnak. A szegény Hoffmann e fölötti bánatában úgy elbusulta magát, hogy belehalt. Aztán jöttek a francziák, a forradalmi hadseregek; ostromolni kezdték Mastrichtot. Az egész világ minden geologja és paleontologia összeröfönt a francia tábornoknál: bezzeg interveniáltak most, nem úgy, mint Páris ostrománál, hogy az Istenért rá ne lőjjenek a pap házára, a melyben a Mosaesaurus lakik! Nem is lőttek arra a tájra a francziák, s mikor elfoglalták a várost, hadisarczul egy millió frankot kértek, — vagy az eldugott Mosaesaurus csontvázát. Az apátur inkább a csontvázat adta oda. Hallod ezt Babi! Egy millió frankot érő barom ez, a ki most itt előttünk fekszik. Ha elvihetjük Párizsba, vagy Berlinbe, annyi ezüstöt kapunk érte a mennyit nyom. Azért sem viszzük oda; hanem haza viszzük Budapestre, odaajándékozzuk a muzeumnak s még mi köszönjük meg, hogy helyet adnak neki. S akkor aztán, ha még egyszer valaki bombáztatni akarja Budapestet: egész Európa tiltakozni fog ellene a második Mosaesaurus érdekében. Ilyen hatalmas állat ez, Babi!»

Egy hosszú keskeny üregben feküdt, melynek falait kristályképződés takarta. Egy huszonötmeternyi hosszúságu gyík, óriási fejjel, melynek szemcsontjai napraforgó virág alakú karikákat képeztek, hátgerinczének százharmincz forgó csontja volt, s farkának alkotása bámulatos; olyan volt az, mint egy széles kormánylapát, élével felfelé fordítva s ez az él végig futott az egész hátán, mint egy iszonytató fogas fésű, mint egy fűrés. Lábai már csak csontvázak voltak, de a kőben, mely lágy volt akkor, mikor őt eltemette, ott látszottak a lába nyomai; mik akkor még uszó hártját viseltek. Akkor! Mikor? Még a mammothirtó özönvizet is megszerte megelőzőtt világban.

Már most ez a kincs is az'enyim: csak hogy nem vihetem magammal. S az a nagyobb baj, hogy az megint úgy elzárja a keskeny utat a labyrinthban, hogy vissza kell fordulnom, s más kijárást keresnem.

Ebben is megbecsülhetetlen volt rám nézve négy lábu utitársam. Nem kellett neki Ariadne fonál, hogy a tekervény utból visszataláljon: — a szag után elment, Nem tévedhettem el vele.

Egy másik kürtő utat megint egy titáni nagyságu chelonia zárt el előlem. Ez egy teknőncz, hosszú kígyónyakkal. A teknője még most is teleragadva balánokkal.

Egy harmadik kürtő dűledékei közül csak a feje látszott ki hosszú előretolt nyakával egy iguanodonnak: a mi ősapja lehetett a krokodilnak, csak hogy nem volt elég neki a két borzasztó fogsor, még két egyenes szárva is volt a homlokán.

Egész muzeum volt, a mit összejártam. A felbomlott palarétegek közt falevelek, egész galyak lenyomatai, az őskor bogarai, a finom libellák; aztán halak, madarak maradványai, repülő gyíkok. Ki keverte ezeket így össze ez óriási gyűjteményben? A szárazföld, az édes vizek s a tengerfenék lakóit? légben repülőket, földben gyökerezőket?

A csillámpala nemes érczeket is szokott rejteni magában. Több helyütt akadtam oly gazdag ezüst erekre a kőzetben, melyek tultesznek a kangsbergi ezüsthordó csillámpala zsákmányzatán, egész megcsavart szalagok szín ezüsből, s egy helyen gyönyörű szép ruta—alakú termés—arany kristályzatok ragyogtak elém a sötét kőhasadás körül. — Otthagytam aranyat és ezüstöt. Én levegőt kerestem, — és vizet.

### A hegykristály barlang.

A csillámpala réteg nem tartalmaz vizet. Vízartótnak pedig már csak a fenekén volt valami. Nem számítottam ilyen hosszú utra. Mindössze tizenkét liternyi viz fért bele s én eleinte nagyon is bőven bántam azzal.

De honnan is remélek én itten vízre találni? Hát van a fölöttem levő világban csapadék? Fölöttem örök jég van. Itt nem képződhetnek források, hisz nincs eső, nincs olvadt viz soha.

És mégis számítottam rá. — A hogy a jégbarlangból olvadékot csapol le a mélyebben fekvő rézbánya melege, ép úgy megtörténhetik az, hogy a bazalt kitörés által okozott meleg egy egész hegyoldalt úgy keresztül melegített, hogy arról minden jégnek le kellett olvadni, s a fejem fölött szivárgó viz a sziklák rétegein valahol bizonyosan át fog törni.

Ezt nem csak hinni; abban biznom kell. Mert az elhagyott jégbarlangban készleteim megnyitása végett vissza nem mehetek, utam el van most zárva a bazalt üreg által. Ez izzó vermen át nem hatolhatok, a míg a többi sziklaüregek hidegebb lege ki nem egyenliti a benne támadt hőmérséket; vagy legalább az alsó

rétegekben embertől elviselhető hőfokra le nem szállítja azt.

Előre kellett hatolnom.

A felbomlott palarétegnek egy nyílása haránt kezdett alávezetni, s később csaknem kémény— egyenesen vitt lefelé s minthogy ez a nyílása is lap mentében támadt, tehát nem volt miben megkapaszkodnom. Kénytelen voltam ismét a kötélhágcsóhoz folyamodni, azt ismét a már kipróbált módon a medve derekára kötve; s míg ő fenmaradt és megkapaszkodott, addig én leszálltam a hágcsón, ő aztán utánam csuszott kényelmesen, körmeivel kötve kereket. Visszatérest, (ha erre kell visszatérnem) ismét ő fog a sima kürtön felkapaszkodni a kötélhágcsómmal.

Legnagyobb bajom volt a podgyászommal, a mit a legszűkebb kürtőkön át is magam után kellett vonszolnom.

Husz meternyi mélyen visz alá a függőleges sziklakémény s alulról egyre fujt a szél. Mikor feneket értem, akkor egyszerre megszűnt a légáramlat.

Egy szűk oduba jutottam, melyben épen csak anynyi tér volt, hogy kettem utitársammal elférhettünk benne.

S innen semmi kijárás többé.

Bábi félelmesen nézett rám, füleit előre hegyez ve.

»Ne félj semmit Bábi. Nincs semmi baj. Hallod, hogy döng a kalapácsom alatt ez a fal, a mi utunkat, állja? — Nem messze van a szabadulás. Ezt a falat holnap keresztül törjük. De elébb ki kell pihennünk magunkat. Harminezhat órája, hogy nem aludtunk.«

Tehát ott néhány órai éjszakát csináltam. Hármás éjszaka volt. Szememen az álom éje, fejem fölött a föld boltozat éjszakája s a föld felett az éjszaki féleves éj. .

A három közül az egyik megviradt. Fölébredtem.

Háló szobánk, mely leszálltunkkor csak két fok meleget mutatott, felébredtemkor tiz fokig melegült vendégei kipárolgásától. Viszont anynyival fojtóbb volt benne a lég. Öt óra alatt a légeny erősen fölemésztették tüdőink. Sietni kellett a börtön tágitásával.

Az nem volt olyan könnyű munka a milyennek hittem.

Az utamat álló fal döngése tanusítá, hogy tul rajta tágas üreg van. De a mint csákányommal hozzá fogtam e falba rést törni, tapasztalám, hogy a csákány nyele minden ütés után úgy visszaruag a tenyerembe, mintha tűzköbe vagdálnék vele. A csillámpala kovarcz tömege kben végződik.

Órahosszatt vesződtem egy akkora lyuk kifurásán. a mekkorába a kezem befér. Hogy pusztán csákányval,

vesztő ruddal itt keresztül nem török anynyi bizonyos, volt. Hatályosabb és merészebb eszközhöz kellett folyamodnom. Hoztam magammal nitroglycerin töltényeket. Egyet elővettem és belé illesztettem a vésett lyukba. A töltény óraművel volt ellátva, s kiszámított időre önmagát robbantotta fel. Ez idő alatt Bábival együtt felhúzódtam a kürtöbe, hogy fedve legyünk a robbanás elől.

Az eldördülő pukkanást mélyen és soká visszhangzó tompa dörömbölés követte, mintha sziklatömegek gördülnének alá boltozatos üregbe.

Ekkor leszálltam ismét. A gyutacs füstje nem a kürtőfelé huzódott, hol én rejtöztem, jele annak, hogy másfelé talált kijárást.

Most aztán ismét elővettem a magnesium sodronyt s meggyújtottam azt, bevilágítva vele az előttem támadt másfél meternyi gömbölyű nyíláson.

Az ezeregyéjszaka mesélői álmodhattak ilyent, mikor legpazarabbul megterhelték képzeletüket drága kövekből álló barlangokkal!

Egy alul is felyül is és köröskörül gömbölyű üreg tárult fel előttem, melyet úgy hinak, hogy »kristálypince.« Hasonlókat találtak Courtesnél a Mont-Blanc alatt, aztán a Lauteraov jéghegyei alatt, és Natersnél felső Wallisban; — de ez mindannyit feljül multa pompában, nagyszerűségben. Ez a madagascari kristály barlanggal vetekedik.

Felső boltozata vakító fényű fehér volt. Azt apró fehér jegeczek boriták; talán csak a kovany párázatából tapadva oda; alább hajolva a boltozat mindinkább megrakodott hatszegű kristályokkal, mik a világításban izzani látszottak; mintha gyémántzsarátokból volna az egész kupola, mig az oldalfalak már félmeternyi hosszú prizmákkal voltak befedve, a mik csoportokban meredeztek elő, s végül a barlang feneké rakva volt négy öt meternyi hosszúságu, egész meternyi szélességű kristályoszlopokkal, hatszögű pyramidokkal és kettős gulákkal: a titánok drágakövei néhol egymásra dülendezve meredtek szét, másutt két kristály oszlop keresztül tört egymáson s egy darabot képezett, az óriások ismét egyes oldalaiban be voltak vonva apróbb jegeczekkel. Köröskörül tündököl, szikrázik, szivárvány színeket játszik mélység és magasság; minden fény visszavert fényt támaszt, árnyék nincs sehol, csak más színű fény. Semmi más ércz, föld, kő nem lakik itt: egyedül a kristály, ez a minek mellékeve a kövek között az »örökké-való.« S abba sem vegyül semmi más színű válfaj, sem sárga Citrin, sem barna füsttopáz, sem fekete Morion. Tiszta vízként átlátszó kristály az egész.

S e tündöklő gömbalaku üreg átmérője legalább száz meter!

Oly félve, oly félelemmel léptem az üregbe, mint egy ismeretlen földalatti istenség templomába. S valóban nagyobb szerű volt az minden templomnál, mely valaha a föld felett épült. Embertől kigondolhatatlan pompa. Sugárözön, szivárványmozaik minden falon, s lenn a mélyben az egymásra dülő vastag kristályoszlopok, mintha templomi székek volnának, láthatlan ajtatos nép számára, néhol egy góthidomu karszék, mintha előkelőbb szellemekre várna ott, egy feltornyosodó jegecsoport kathedrát képez, lépcső fokokkal, mennyezettel, egy karzaton, mintha orgona volna, egymás mellett álló sípokkal s a templom hajójában óriási nagyságu kristálytömbök egymásra támaszkodva, düledezve: ez az oltár.

Áhitattal közelítettem felé.

(Folyt. köv.)

## Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Ádámhoz!

Tekintedezs baratom uram!

Jaj, hogy fel fog sülnyi az a yankee! Teczete halanyi, mit akarnak? Hat Daluthul Saul-tig vasutat ipitenyi a tenger jegén. Aszongya, hogy a vasuti sineket simpliciter le kel szegeznyi a jigre, azutan mikor jig olvadni kezd, megint felszenyi.

No csag azt probalyon meg! Hat tugya-e yankee, hogy mirt nem tunnak nalunk kieviczkilnyi bajbul? hogy mir fognak kötilel minyiszterelnyögöt? hogy mir bukja kormány? hogy mirt nem akad masik? Azir, mert van deficit, huszonöt menydörgös milliom.

Is mirt van deficit? Teczik azt tunyi?

Hat azir, mert a vasutainkat jigre épitetünk.

Azirt hat aki szomoru sorsunkon akarja tanulnyi, — javaslom, ne ipitsen jigre vasutat.

Nalunk ez a ipitkezisi mod most nagyon modiba gyüte. Szent Izsten! mi mindent nem ipitetünk mink jigre! Mintha öröki valo volna ez a polaris télidő.

Hiszen mar egisz uj alamsystemat felipitetünk, Magyarorszagnak uj mappat megcsinyaltunk; — elintiztünk szemilykirdist szemilyvalogatas nilkül, — meghatározunk prog-

rammot, akít jövendő kormány tarcsa kutyakötelesignek elfoganyi is követnyi: egy szoval felipitetünk egisz jövö szazadi Magyarorszagot — jigre.

Akor aztan, mikor minden szip volt, eczer csag — ropp! beszakata jig alattunk.

Azota uszunk megin; de ha partra megint kijutunk, — fogadni merem, hogy ujra vagy légvarakat építünk jigre, vagy jégvarakat ligre.

Az mar nekünk nemzeti mulacsag.

Egyibirant maradom tekintedezs baratom uramnak

alazatozs szolgaja T. Z.

## Ama bizonyos esizmadia és felesége kérdései és feleletei.

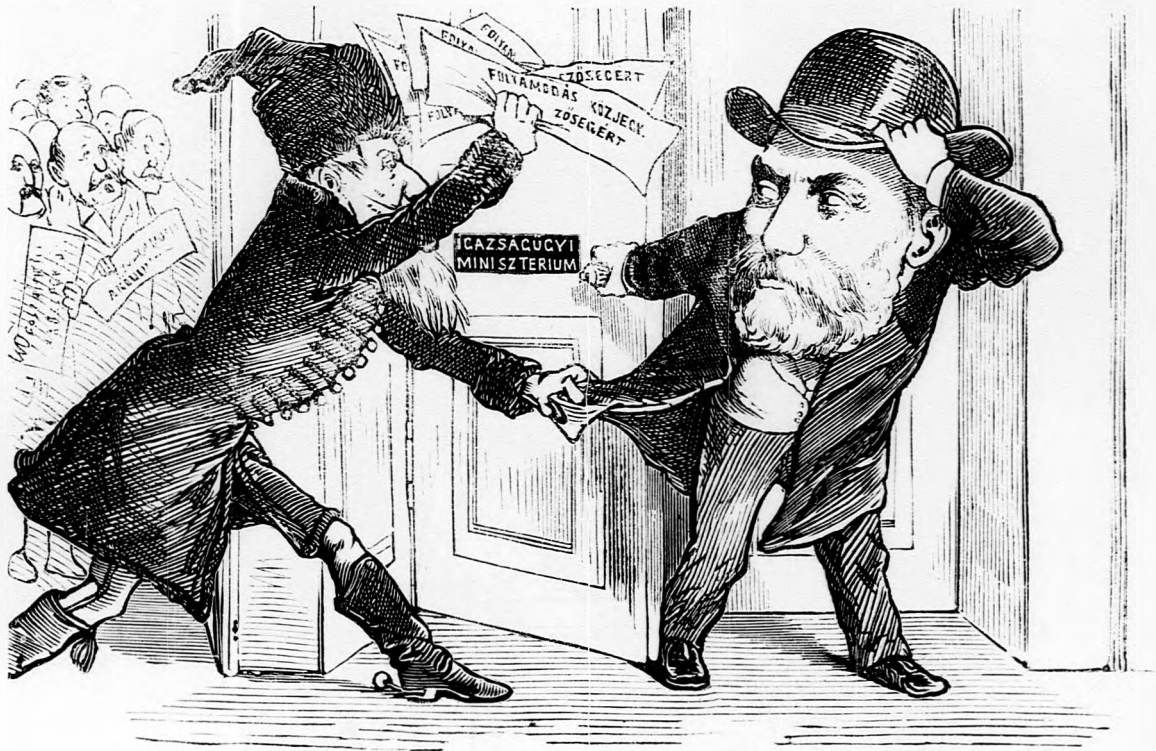
— — Az uj kormány Magyarország hitelének érdekében csoportosítani akarja a vasutakat, s hogy ne rontsa a levegőt, eltörüli a „Keleti vasutnak“ a nevét. (Bár inkább az a d o s s á g á t törülné el Magyarország hitel érdekében.)

— — Nem szeretnék Olaszországban ujságszerkesztő lenni. (Mért?) Mert ott az ujságirókkal ugy polemizálnak, hogy agyonütik.)

— — (Mért buktatta meg a többség a kormányát?) Miért törí fel némelykor a tyuk a tulajdon tojasát? (Hogy megtudja, valyon csakugyan az övé-é?) No lásd.

— — (De miért akar a kormány lemondani, mikor az utolsó képviselőházi ülésen olyan nagyon pártolta a többség?) — Furcsa! hiszen az már régi szokás, hogy ha valakit temetnek, hát akkor ellenség és barát egyaránt megjelen a végtisztességtételre; de állana csak olyankor lábra a megboldogult, fogadom, hogy a hány, annyifelé szaladna tőle a megrémült, szomorkodó közönség... Lám te még a gondolatra is keresztet hánysz. (Hanem az a lőtás-futás Bécsbe és vissza, tanácskozás éjjel-nappal, mégis csak sokáig tart.) Annak megint meg van a maga oka. Kezdek észre venni hogy a hirtelen munka hamar szétmállik, a mint hogy a példák meg is mutatták. Most bezzeg sok és hosszas fejtörésbe kerül az uj miniszterium megalkotása, de a lesz benne a jó, hogy minél később támad, annál később bukik

— — (Az a Bittó mégis csak nagy ember, hogy a felség ugy eltanácskozik vele ilyen fontos ügyben) — Nagy ám; de megköszönném én szépen az olyan nagyságot; igazi együtt mélység és magasság, mint a zoltár mondja.



**Zebulon.** Ohó, már eltecczik menyi? Hat akkor in hiaba felvilágosítottam hatulalo tisztelt barataim irdemeirül? Hoc non pergit. Tesik elib kineveznyi űket, azutan meheti.

## Haszontalan tudnivalók.

— **Mocsáryt** akként tisztelték meg *Miskolczon*, hogy a fáklyászene alkalmával azt az ohajtását fejezte ki a szónok, hogy ne is válaszson más országgyűlési képviselőt — *Kecskemét*

— **Budapest** városának száz negyven mázsa szapanra van szüksége — évenkint. Most hát már tudjuk miért van hiába a köztisztasági bizottsága minden fáradsága, mert bizony a kultura e hévmérőjéből ennyi Párisban egy delnönek is kevés.

— **Az operaházat** már elkezdték építeni. Párisból hozatják az akusztikáját.

— **Berlinben** ebben a hidegben a következő bonmot kolportálják a börzén: »Mit kellene venni?« »Végý hőmérőt, az most alacsonyan áll.« — No már akármiygen alacsonyan áll is, nálunk aligha volna kelete. Nincs vele mit mérni.

**Kornyera**, egy szörény — megyei község ország-

gyűlési képviselési képviselőjévé akarja választani a királyt.

E hirnek nagyon örülnek; akik lehetetlenné akarják tenni az országgyűlési napidijak leszállítását.

**A Párisi »Hotel Dieut«-be** e hó elején egy vendég érkezett oly betegségi tüneténynyel, mely a legsajátosabb maga nemében. A beteg ugyanis három orvos jelenlétében orra meghosszabbulásáról panaszkodott valamint arról, hogy e növekedési processus alatt óriási fájdalmakat szenvedett. Az orvosok mérték alá fogván a patiens orrát, hét nap lefolyása után azt tapasztalták, hogy a beteg orra három centimeterrel ismét meghosszabbodott. Hogy a beteg meggyógyult-e azóta, arról a krónika nem szól; de, hogy »hosszu orral« hagyta el a szállodát, annyi bizonyos. E hirhez szükségesnek véljük hozzá tenni, hogy a különös beteg alatt nem az a bizonyos magyar diplomata keresendő.



K—S M—N. Lássátok, ez lesz a legjobb. Csináltatunk egy amerikai mintára készült oszlopot, a melyeknek a feje lecsavarható. Ha miniszterünk változik, csak lesrófoljuk a régi fejet s felsrófoljuk az újat.



Tyhü! mért is nem kötöttünk ennek a macskának a nyakába ideje korán csengettyüt?

## MI KELL A HAZÁNAK?

Mi kell a honnak? e kérdésre ismét  
 Jó lenne egy kis okos felelet:  
 Kell szerzetes, meg egy-két templom is még,  
 „Polgári házasság marad sarokban,  
 Papi vagyont érintetlen hagyok . . .“  
 — — Önzetlenül itélek a dologban,  
 Azért mivel nem más, de . . . pap vagyok.

S így a más: korral jellegelt cseréltünk  
 Luther, Kalvinuralt egy századot,  
 A másba Danton, és Marat-eknek éltünk,  
 Ma mit csinálhatunk? Az anyagot!  
 A pénz omoljon, virággzzék az üzlet,  
 Jegybank, szabad vám! erre gondolok!  
 S e gondolathoz nem érdekek üznek,  
 Jele, miként . . . „Verwaltung's-Rath“ vagyok!

A harmadik kél rendjeles kabáttal:  
 Kellenek a zsiros hivatalok,  
 A bérüket ne háborítsuk gáttal,  
 Kevés a kéz, több sokkal a dolog!  
 Lipót-rend s sinecurát vár az érdem,  
 Ezt méltányolva lesz dicső honod,  
 — S mi érdek sugná nékem, mind ezt kérdem?  
 Hisz elnöki államtitkár vagyok!

Egy sem igaz, az akadémiánál  
 A museumnál így sohajtok át:  
 Jó épület százszor büszkébben állnál,  
 Hogy ha kaszárnya voln' szined helyén!  
 Oskola, templom — mind kaszárnya volna,  
 S a többi házak is elég nagyok!  
 A hon egyen-ruhában boldogulna . . .  
 Azért mondom, mert tábornok vagyok,

Gáspár Imre.

## Mi az a coalitio?

A koalíció olyan mandola melyről feltörés előtt  
 senki sem tudja, édes-e vagy keserű?

A hazamegmentés édessége van -e ben, vagy az  
 elvfeadás kesernyész magva?

## ISZTRIKUCZ és NASZALMICSESZKUL.

Isztr. Vajon mért panaszkodik a Magyar Állam  
 örökké a terjedő vallástalanság miatt?

Nasz. Mert napról napra kisebb azoknak a száma,  
 akik a Senynyey-Lónyay-Tisza szentháromságot vallják.

### Ha Tisza miniszter lesz.

Hova fog ülni Nagy Gyuri, hogy ő szorithassa beszéd után első meg kezét?

Micsoda laphoz fog átcsapni Halász Imre, hogy kedve szerint lepocsékolhassa?

Hogyan fogja a Borsszem Jankó rajzolója fejébe verni, hogy Tiszának voltaképen nem kretév, hanem eszes a feje; nem bütykös, hanem daliás lábai vannak?

### Értjük!

Bittó István kijelenti, hogy sem elnök miniszter, sem igazságügyminiszter, sem képviselő házi elnök sem szigetvári képviselő, sem abrudbányai képviselő, sem csalóközi képviselő többé nem lesz.

Eszes ember ez az Istók. Tudja, hogy a mi egyszer ő már volt, azá aztán többször nem »lett« Beérték vele »egyszer«

### KRÓNIKÁS ADOMA.

#### A fenséges pipaszár.

Tény.

A maros-vásárhelyi logerben József főhg. elvesztette makra pipaszárát. Egy huszár-tizedes megtalálta s ereklje gyanánt őrizte, azonban a tisztikar megtudta a dolgot, s nem egyezhetvén meg, hogy kié legyen? — árverezni kezdtek rá. A „négy krajczáros« pipaszár a Szabó János ahezredessé lett, mint »fenséges pipaszár« — 5 frt 37 krért.

### K R I S I S.

Miről irjak, mit kinozzak meg Rimmel, óh édes istenem! ?  
Papok papja, Lonkay Antal,  
Oh jer tanácsot adj nekem!  
Szabad e a sonkáról irnom?  
Vagy leányro. ? — Uram bocsáss! —  
Segíts! mert a becsületemben  
El kell igy áznom locs-pocscsá.

Itt a szent böjt a lányka bünit  
Nem bírva már, gyóni megy;  
Kifejti a tisztelendő ur,  
Hogy kettő az kettő, nem egy,  
Itt van ni! Már számokba vágтам!  
Denique a politika . . .  
Belérekedtünk ebbe már ma:  
Kibuvó nincs rajt', nincs lika.

Erőlködöm. Hiába! Nem megy  
Szinte hallatlan valami!  
Ki képes voltam tiz husz rimet

Egy szuszra kiugrasztani.  
Látom, k r i s i s b e e s t e m é n i s ,  
Mint a m i n i s t e r h a t a l o m ;  
Engedelmet kérek, mig avval  
Együtt kibontakozhatom.

CSINGHAM-BUR.

### A falu dobosa.

Régen volt már, mikor az iskolának  
Kopott falán befirkálta a meszet;  
Az a pár ákom-bákom betűtudomány  
A lehullt mésszel szintén elveszett.  
Mégis irástudó embernek képzei  
A falu apraja épen úgy mint nagyja,  
S ha máskép szólítják s nem Ferko bácsinak,  
A legvénebbet is válasz nélkül hagyja.  
Nyakában dob, kezében dobverő s ha ki is nevetik,  
Mit sem törődve hirdeti tovább:  
Tadram tadram-tadram, közhírré tétetik!

Állapotja különben szörnyű nagy,  
A bíró után ő következik;  
Kisbíró is levén ő egy személyben,  
Azért hogy csak dobosnak nevezik.  
Igaz, nem igen félnek most már tőle,  
Hej! mikor a törvény botozni is hagyott,  
A fiatalág hunyászkodva kérte:  
Kedves Ferko bácsi ne üssön kend nagyot.  
S ha ép nem lágylt meg a szép szóra,  
— Szemére azt már úgy sem vethetik:  
Csak hivatalát teljesíté buzgón,  
Épen mint most: tadram, közhírré tétetik!

Itt-ott megáll egy ur lak előtt,  
— A parasztházat számba sem veszi, —  
Tisztesség okáért hangosabban kiált,  
Mert ő nála a mórest ez teszi  
De ha körülzajongja a tömeg,  
Tudakos képet vágva az ut-középre lép,  
S a mit tegnap a bölcs tanács határza.  
Kihirdeti, hogy tudja meg a nép.  
Szennyes papirdarabot vesz elő s arról olvass le  
nekik

Bár ő maga sem tudja mi van rajta irva;  
Tadram-tadram-tadram, közhírré tétetik!

S mivel buzgón viszi hivatalát,  
Megdicséré a szolgabíró is érte  
A tanács meg bérét magasabba szabta,  
Bár e kitüntetést ő soha sem kérte.  
S azóta még Iczig is tiszteli,  
Hitelben is ihat pár itcze bort,  
De nem szokott fizetni mással,  
Mint a hírrel, mit a korcsmába hord  
S ha megártott a szöllőlé neki tiszteséges módon  
kivezetik,

Ilyenkor is megáll, minden uri lagnál,  
S dobszó nélkül kiált: közhírré tétetik!

Döfilant,

## Főispán installatio,

G. Bély Gergely főispánnak M. Vásárhelyre való bevonulása alkalmával sűrűn hullott a hó. A szánok csak úgy siklottak egymás mellett, midőn a főispán fogata előtt kettő összeütközött s az egyik felfordulva, a bennülőköt messze dobta a puha hóba.

— Ez is a fogadtatáshoz tartozik? kérde Bély.

— Annyiban igen, hogy a »megüresedett helyet« méltóságod elfoglalhatja.

## HYMNUSZ

### A TURÓS CSUSZÁHOZ

Hol vegyem a szővirágot  
Magasztalni e méltospajzot  
Mely szent csusza, képiben:  
Míntha menyből pottyant volna.  
S tündérnyelven hozzánk szólna  
Asztalunkon megjelen?

Nincs poezis, nincs képzelet,  
A mely méltón tudna neked  
Dicséneket zengeni.  
Krumpli fácán, linczi-torta,  
Spinot tyukhus, tök, ugorka  
Hozzád képest mind semmi.

Soroksári öreg tejföl  
Zsiradékkal keverve föl  
Teszi bájló vóltodat.  
S ehhez mérten a tepertő  
Mely testeden ragyog elő . . . ,  
Oh de kéjes gondolat.

S ily mesteri keverékbe  
Bele fulva, mégis élve  
Uszkálsz kényes hattyuként  
Majd éhsóvár villáinknak,  
Melyek feléd hön kacsintnak  
Nemán suttoysz, mint Syrén.

Hátha még a száj mélyibe  
Mint várt vendég csuszanhatsz le,  
Az ám csak az örömtor,  
Egész világ ordíthatja:  
»Talpra, svihák, hi a haza!«  
Nem mozdulok én akkor.

Biberach

## Műfordítások.

Falsi amici Catilinem destinerunt  
A falusi bará tok Katalint elhagyták

Oratio tua totos nos ad se repint.  
A te beszéded, a mi tótóinkat elragadta.

### Műfordítás politizáló asszonyok számára.

Cave ne blandiere patrum honores.  
Kavézz s ne bánts d a honatyák dolgait.

Logatus legatione domum venit  
A legatus legatusnéval jött haza.

Romani liberás gentes servire docuerunt.  
A románok liberiás nemzetöket servinni tanították.

Hirundo etiam muscas amat.  
A »Hirmondó« a muszkákat is szereti.

## H A . . .

A. ur utazék egy faluból a meglehető messze fekvő megyei székvárosba. Utközben kocsisa, hogy lovait kissé felüditse, megáll egy kútnál a melyben igen jó víz volt. A lovak azonban nem ittak. E miatti haragjában kifakad:

Ebugatta lova, nem iszik, — ha én ló volnék, úgy innám mint egy kutya.

## Hazamentő-szer.

Trebely patikájából.

A belügyér következő rendeletet bocsásson ki.  
»Meghagyatik Magyar és társországok polgárainak, 24 órasi idő-tartamra: kezetögre emelni, fejet lecsüggesztetni, lábat nyakba rakni (ez alól kivétel Tallérosy Z. tekintve etcet), szemet forgatni, fület hegyezni haját meresztetni (kinek nincs elhagyhatja,) ordítani stb.« E rendelet végrehajtása után a külföld előtt örültek léptetünk elő, mivel elébb csak bolondok valánk, s így, mint örültektől a költsönt nem fogják követelni. Megtehetjük, hisz első erényünk a boiondság, s így nem fog megártani a 24 órasi örültség, meggondolva, hogy a hazamentés adóemelés nélkül eshetik meg. Gyógyszerész gyakorolja már magát e functio végrehajtásában.

## BILIÁRD KÖLTÉSZET.

Kávéházat tartott Náncsi édes apja,  
És ő — az én lelkem minden gondolatja —  
Ott árult naponta süteményt, csukkerlit,  
És az én számomra estvéknint puszerlit.

Náncsi a kávéház szépséges leánya,  
Gondolám magamban: hm! p a r t h i e lesz ám a  
Én őt megszerettem, ő belém bolondult  
S egymáséi voltunk, mig az óra kondult.

Mint kitanult M á r g i r játszik a tekével.  
Ugy bántam el én is Náncsi jó szívével.  
Hire-pora sem volt estve a vevőnek  
S így az én szívemnek boldog percki lönek.

Igaz, hogy a pudli nekem k o r d a volt ott,  
De azon keresztül d u p l á n , t r i p l á n csókot  
Lehetett ám szórni, bájosan, édesen . . .  
Óh ti boldog perczek, oh első szerelem.

A z á g i t ő sokszor a sarokban adta  
És nagy boldogsága terhének alatta,  
Karjaimba rogyott, ez nagy for volt nekem;  
A csok eső hullott, oh első szerelem!

Könyörtelen sorsnak szörnyü vad játéka  
Boldogoknak álmát mért zavarja néha?  
Irgalmatlan vak sors, te kegyetlen végzet  
Mért vegyisz az öröm poharába mérget?

Nagy veszedelmünkre jött a vén k a r a m b ó l,  
Náncsi édesapja belépett a házból,  
Nagy, olmos d á k ó v a l jól fel fegyverezve . . .  
Most jött aztán még a hadd el hadd fejemre

P e r m a n d a n e l gyorsan a pudlin átszóktem,  
Nem kímélve semmit, a mi volt előttem,  
Forta, rétes, béles m o p s o t , t r i p s e t játszva,  
Enmagammal együtt g u r u l t a padlásra.

Fejem, mint meglőkött futkározó l a b d a ,  
T u s t kapott röptében egy rozzant fapadba . . .  
A földön elnyultam. Tata p e r b u z e r o  
Ütött a d á k ó v a l, mint valami Nero.

Esik, esik, esik d á k ó eső esik . . .  
Merevült szemeim most is őt keresik;  
Ő ellilant régen, a pater még puffolt  
És első szerelmem — igyen f e r l a u f o l t .

\* \* \*

Első szerelmemnek halványuló napja  
Hinti vigsuga rát e gyászos piacra;  
D á k ó suhogását most is hallja lelkeu . . .  
Oh ti boldog perczek . . .! Oh első szerelmem . . .  
Florida.

## A Kaszárnyából.

»Abrichter altiszt az önkéntesekhez.«

»Az katona nem ezibil — sapkáját még az patyi-  
kában sem vöszli le.«

»Az katona nem beszél, hanem jelent vagy kér,—  
még pedig nem úgy van ám a régula, mint eddig vót,  
hogy meldige vagy pitige és hozzá kettük hor-  
zánust; most csak annyi köll, hogy meldige, a  
horzánust elmarad.

## Mikor az ember nem győzi bevárni az új miniszteriumot.

A keresztelőre meghívott messze-falusi vendég  
várta, de rettenetesen várta az ebédet; mind hiába. —

D. u. négyre járt az idő, s jó akaratnál egyebet  
nem vett észre Jött az inas: „Hej, miért késik az ebéd?”  
—»Biz istálom most sütik a kenyeret.« Lejárt ebéd, va-  
csora; éjfél után lehetett: a vendég óriásiakat ásitott,  
csak kullogott az inas is.

—, Héj! mért nem vetik már az ágyakat, talán  
csak nem sütik a dunyhákat?!!

## Távirat az „Üstökösnek.“

Dénes, Albert, Károly és Viktor testvérek confe-  
rentiát tartottak, hogy a jelenlegi képviselő József fra-  
ter után, melyikök legyen a marosszéki követ: de nem  
tudták eldönteni, mivel mindegyik maga magára szava-  
zott. M. V. 1875 febr. 14.

Trébely.  
confer. jegyző,

## NYILT-TÉR.

Két csavargó iparlovagra figyelmeztetjük ugy ol-  
vasó közönségünket, mint a vidéki rendőrséget. Nyom-  
tatott »Pränumerations Schein« előmutatása mellett  
tolakodnak be hirdlapokat járató tisztos házakhoz, s  
a felvett hirdlapelőfizetést hol Gruber hol Müller  
Károly névaláírással nyugtázzák. Az persze sajnos.  
hogy ily szemtelen csalások még mai nap is sikerülhet-  
nek, az ellen mi — a fenti figyelmeztetésen kívül — nem  
tehtünk egyebet minthogy olvasóinknak ismételve be-  
cses tudomásokra hozzuk, hogy nekünk sem a főváros-  
ban sem vidéken semmiféle előfizetést gyűjtő meg bizot-  
tunk vagy ügynökünk nincsen.

Az Athenaeum hirdlap kiadóhivatala.

## A Z É N H A J A M.

(Beranger dala.)

Jó barátim, hadd papoljak néktek  
 Én a vígság vig apostola:  
 Ha öröm, s ha szabadságotok van  
 Lehet akkor a sors mostoha.  
 A gazdagnál, a magas rangunál  
 Jobban él az, a ki gondtalan,  
 Én mondom ezt, kinek a bölcsesség  
 Egy szálíg kihullatá hajam.

Jó barátim, néhány perczet vígan  
 Eltölteni ha van kedvetek:  
 Fojtsuk borba a but és unalmat  
 Hajtogassuk a telt kelyheket.  
 A kancsónak habzó kebeléből  
 Merithetünk kedvet untalan,  
 Én mondom ezt, kinek a bölcsesség  
 Egy szálíg kihullatá hajam.

Jó barátim, inni és kaczagni  
 Mit sem ér ám szerelem nekül:  
 Szép leányt hát karjainkba! — meglám:  
 Az idő mily szépen elrepül.  
 Ifjuságot, egészséget, kincset,  
 Áldozzuk a lányért boldogan.  
 Én mondom ezt, kinek a bölcsesség  
 Egy szálíg kihullatá hajam

Jó barátim, im a kancsi sorsnak.  
 Haragján kifogni így lehet,  
 Agg-kort így nem érünk — ám leéljük  
 Pár napon az egész életet.  
 S boldogtalan agg.korunknak édes  
 Mámorunkban méltó ára van,  
 Én mondom ezt, kinek a bölcsesség  
 Egy szálíg kihullatá hajam.

Szabó Endre.

## A futó-masina.

Választó: Há istálom mikor utazunk immár  
 masinával a Maroson?

Követ: Talán megunták kentek a tutajt?

V.— Unást nem untuk, hanem azt métoztatott  
 vót igirni a választáskor, hogy futó masinával hozzuk  
 ezután Gyergyóból a döczkát.

H.— Hagyják el kentek a gőzhajót, mert az ország  
 is »futó masinával ment a veszedelembé, s most jó  
 volna egy tutaj is, mivel kigázolhatna, de nincs!

V. Mán akkor ejszen megmaradunk a tutaj mellett.

## Mód és ok.

Népiskola vizsga alkalmával kitünt, hogy a tanító  
 Goliátot sárkánynak festette le a gyermekek előtt.

Tanfelügyelő: Mondja meg ön, hogy Dáviddal  
 mért ölet sárkányt, Goliát helyett?

Tanító: Azért nagyságos uram, mert így hama-  
 rább felfogják, s inkább elhiszik tanítványaim a szt tör-  
 ténetet. —

## A CSOMÓ.

Egész héten éjen napon át  
 Nyaggatták a telegrafot;  
 Szegény, bár oly roppant hideg volt,  
 A zaklatásban izzadott.

Fött a sok terv: jó rosszal össze;  
 A pozsonyi jó németek  
 Enyi tervvel kiirtanak mind  
 Egy szálíg ezt a nemzetet.

S mi a sok »így« meg »úgy«-nak vége?  
 Merre visz hát már az utunk?  
 Erősíté minden lap: annyit  
 Tudunk, hogy még mit sem tudunk

Mai számunkhoz van mellékelve

**RÁTH MÓRNAK**

leszállított áru könyvekből álló nagy  
 könyvjegyzéke, melyre a t. közönség kü-  
 lönösen figyelmessé tétetik.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

**JÓKAI MÓR.**

Stáció utca 90-ik szám alatt.

Pest. 1875.

**NYOM. AZ., ATHENAEUM " NYOMD.**

(Athenaeum-épfület)

Hirdetések felvételnek:  
**LÁNG LIPÓT ÉS TARS.**  
 1-ső nemzetközi hirdetmé-  
 nyi iroda Mária-Valeria  
 cza Thonett-udvar.

Rajzolja

**JANKÓ.**

Metszi

**POLLAK.**

## KÖLCSÖNÖK

Budapesti bér házakra, és vidéki földbirtokokra bármily magas összegeken 6000 frttól kezdve egész egy millióig; 32<sup>1</sup>/<sub>2</sub> évi törlesztésre **6%** kamat és 1% törlesztés mellett. Ezzel a 7 kamatos évenkénti fizetésekkel 32 és félév alatt az egész kölcsön kamatokkal együtt törlesztve.

Bővebb felvilágosítást bérmentve **Láng Lipót és társ.**  
Budapest, Thonetudvar.

## HIRDETÉSEK

Minden Budapesten lévő és minden bel- és külföldön megjelenő

**HIRLAPOK**  
számára

**eredeti árokon**

elfogad

**LANG LIPÓT és TÁRS**

I. nemzetközi hirdetések felvételi hivatal  
Budapesten, Maria-Valeria-utca Thonet-udvar.  
Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Francia

**játszótársak**

közvetlenül svajzból  
leányok és fiukat 10  
14 évesek 2-3 évi  
szerződéssel ajánl

Láng Lipót és társ  
elhelyező osztálya.

A közelebbi feltételek  
a t. cz. uraságoknak kívánataira bérmentesen megküldnek.

Legközelebb jelent meg és minden könyvkereskedésben kapható a maga nemében egyetlen könyv:

### „ÖNSEGÉLY.”

ezimmel, a nemzörések minden betegségei számára hű és megbízható tanácsadó, dr. Ernst L. hasonszenvi orvostól.

Ezen könyv okulás és segítséget nyújt mindazoknak, kik ifjabb korukban titkos bünt vagy mértékelen kiesapongást izek és ennek követekeztében beteges gyöngességben vagy szédült idegzetben szenvednek. időelőtti tehetetlenségnek radjai már vagy annak közel beállításából fenyegettetnek.

Azon is, kik időkült bujakórban borbajokban, bujakoros kőszvényben hügyesöküklésben szenvednek, vagy kiknek tes e tulságos higanyadagok által gyöngítettett, teljes kigyógyulás találandnak.

Ezen híres könyv, mely nagyobb világosság kedvéért bonczani ábrákkal van ellátva, tölem 1 frt beküldés melett, pos a utján is megszerezhető.

**Dr. ERNST L. hasonszenvi orvos.**  
Pestén, kétsas-utca 24. sz. II. emelet.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen

különösen gyermekeknél, kik a keserü Chinint másképp bevenni nem képesek, a

**CHININ CSOKOLÁDÉ**

**és a Chinin-cukor**

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (azelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

**nagygyűlés Fiumében**

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerárában.

**A hamisításoktól óvakodni kell!**

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott kéz-  
zitményt kérje és fogadja el.



**A Guttmann test.-féle**  
kőszénbányai

megrendelési iroda

Budapesten, Deákferencztér sütő-utca 2. szám.

ajánlja a legjobb

**legjobb porosz salon-szén**

zsákokban a házhoz szállítva 1 frt 5 kr.

**Kocsi rakmányoknál olcsóbb.**

1000-nél több szenvedő nyert

**nemi élet titkai és veszélyei**

czimü mű által egészséget és új élet-örömet. Számítalan ifjúkori bűnöst mentett megezen 12000 darabnyi kiadásban és több nyelven megjelen mű a végomlás örvényébe való sülvedéstől, a mint ezt őszinte hálás levelek, valamint a benne tartalmazott körtörténetek bizonyítják.

Ezen mű Dr. RODET-nek a Cadixi akadémia által pályakoszoruzott óvszerét is tartalmazza BUJAKÖRI RAGALY ellen nemkülönb a férfiuit elgyengültég (Impotentia) ellen is legbiztos utasítást szolgált. Egy forintért szerzhető szerzőtől következő cím alatt: Dr. EIBER U. Pesten, József-utczában 66. sz. alati sajtó házában.

Csak egy forintba kerül a »Nemi élet titkai és veszélyei« czimü híres mű és mégis dus tartalma, egyesek, valamint családok életére nézve legfontosb tanácsokat foglalja magában. Számos ifjúkori vétkes egyedül ezen mű segélyével gyógyult ki; sulyosb nemi betegak pedig, különösen tehetlenek, (impotentek) e műszerzőjétől, posta utján is nyertek kényelmesen jutányos gyógyítást. Czim: Dr. Eiber U. József-utczában 66. sz. a.